

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γραφείο
Γενικού Διευθυντή

Αρ. Φακ.: 23.01.060.117-2019

19 Ιουλίου 2019

Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές,

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ασκώντας τις εξουσίες που του χορηγούνται δυνάμει του άρθρου 51.1 του Συντάγματος ανέπεμψε τον «τερέβι Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικό) Νόμο του 2019» για επανεξέταση με σχετική επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής με ημερομηνία 19 Ιουλίου 2019.

Η επιστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας λήφθηκε την 19η Ιουλίου 2019.
Αντιγραφο της πιο πάνω επιστολής επισυνάπτεται για ενημέρωσή σας.

Ωπως είναι γνωστό, με βάση την παράγραφο 3 του άρθρου 51 του Συντάγματος η Βουλή των Αντιπροσώπων απόφασιζει επί συναπευθύντας θέματος εντός 15 ημερών από της αναπομπής.

Σωκράτης Σωκράτους
Γενικός Διευθυντής
Βουλής των Αντιπροσώπων

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ

Ο Πρόεδρος

4-19-7-19
α.σ.
μελι μελι
τα Ηλικία
τη διεγενερά-
τε για δύο τα
μέρια

Αρ. Φακ. 30.002.005.002.032

19 Ιουλίου 2019

Κύριο Δημάρχη Συλλογή
Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων
Βουλή των Αντιπροσώπων
Λευκωσία

Αισκώντας τις εξουσίες μας δυνάμει του Άρθρου 51.1 του Συντάγματος, αναπέμπω στη Βουλή των Αντιπροσώπων για επανεξέταση τον «περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τρυποποιητικό) (Αρ.3) Νόμο του 2019» που ψηφίστηκε από την Βουλή των Αντιπροσώπων στις 5/7/2019, και κοινοποιήθηκε στο Γραφείο του Προέδρου της Δημοκρατίας στις 10/7/2019, για να εκδοθεί με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος.

2 Οι λόγοι αναπομπής είναι οι ακάλουθοι:

2.1 Το άρθρο 41 του Νόμου πριν την τροποποίηση προέβλεπε τα εξής :

«41.- (1) Χήρα, η οποία κατό το χρόνο του θανάτου του συζύγου της ουζάνει με αυτόν ή συντηρούνται από τον οποβιώσαντα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, δικαιούται σύνταξη χρείας, εάν -

(α) στην περίπτωσή της ταναποιούνται οι σχετικές οικονομικές προϋποθέσεις και ο σύζυγός της δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή

(β) ο σύζυγός της είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος θεομοθετημένης σύνταξης ή θα δικαιούταν θεομοθετημένη σύνταξη, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.

(2) Χήρος, ο οποίος, κατά το χρόνο του θανάτου της συζύγου του, ήταν μόνιμα ανίκανος για αυτοσυντήρηση και συντηρούνταν από την αποβιώσασσα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν –

(α) στην περίπτωσή του ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και η σύζυγός του δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή

(β) η σύζυγός του είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος θεομοθετημένης σύνταξης ή θα δικαιούταν θεομοθετημένη σύνταξη, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4), η σύνταξη χηρείας καταβάλλεται εφ' όρου ζωής.

(4) Χήρα ή χήρας που συνέρχεται σε γάμο εκ νέου, πούλει να δικαιούται σύνταξη χηρείας δικαιούται δύως εφάποξ πασσό, ίσο με το επήσιο πασσό της σύνταξης χηρείας την οποία λάμβανε κατά τη σύναψη του νέου γάμου, με εξαίρεση οποιαδήποτε αύξηση που λάμβανε για εξαρτωμένους.

(5) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (1) και (2), στην περίπτωση που ο/η αποβιώσας/σ έχει τελέσει το γάμο μετά τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας η/ο χήρα/ος δεν δικαιούται σύνταξη χηρείας εάν δεν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε (5) ετών από την ημερομηνία του γάμου μέχρι την ημερομηνία του θανάτου».

2.2 Η τροποποίηση αφορά την αντικατάσταση του εδαφίου (1) και κατόργηση του εδαφίου (2). Το εδάφιο (1) τώρα προβλέπει το εξής:

«-(1) Χήρα η οποία κατά το χρόνο του θανάτου του συζύγου της ή χήρος ο οποίος κατά το χρόνο του θανάτου της συζύγου του, ο οποίος ή η οποία απεβίωσε κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2018, συζούσε με αυτόν ή αυτήν ή συντηρούταν από τον/την αποβιώσαντα/σα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν –

- (α) ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και ο/η σύζυγος της/ου δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή
- (β) ο/η σύζυγός της/ου είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος σύνταξης γήρατος ή θα δικαιούταν σύνταξη γήρατος, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.».

2.3 Περαιτέρω, διαγράφεται το εδάφιο (2).

2.4 Περαιτέρω το εδάφιο (4) αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(4) Χήρα ή χήρος που συνέρχεται σε γάμο εκ νέου ή συνάπτει πολιτική συμβίωση πούλει να δικαιούται σύνταξη χηρείας.», και

2.5 Επίσης γίνεται αναρίθμηση των εδαφίων (3), (4) και (5) σε (2), (3) και (4), αντίστοιχα.

2.6 Με το αρχικό νομοσχέδιο που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο ακριβώς για να αντιμετωπιστεί το θέμα της συνταγματικότητας του Νόμου που προέκυπτε με την άνιση μεταχείριση της γυναικος με τον άντρα στο δικαίωμα χηρείας, για να είναι δυνατή η αντιμετώπιση των νέων δικαιούχων που θα προκύψουν και παράλληλα να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προβλέφθηκε επίσης η ανογκαία αύξηση των εισφορών για κάθε κατηγορία εργαζομένων, μεταξύ των ετών 2024-2039, ώστε να καλυφθεί το επιπλέον κόστος για το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων λόγω των αλλαγών και να διασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη

βιωσιμότητα του. Αυτό έγινε βάσει των αποτελεσμάτων ειδικής για το θέμα αναλογιστικής μελέτης που είχε διενεργηθεί κατά τον καταρπόμο του νομοσχεδίου και κατά τη συζήτηση του στο Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων με τους Κοινωνικούς Εταίρους. Στο νομοσχέδιο περιλήφθηκαν διατάξεις που προνοούσαν ότι αε περίπτωση που νέα αναλογιστική μελέτη η οποία θα διεξαχθεί πριν από την εφαρμογή των αυξημένων ποσοστών καταδείξει ότι με ή χωρίς τη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων δεν είναι αναγκαία τα αυξημένα ποσοστά ή είναι αναγκαία μειωμένα ποσοστά, θα εφαρμόζονται τα ποσοστά τα οποία θα καταδείξει η υπό αναφορά αναλογιστική μελέτη, χωρίς σε καμία περίπτωση τα εν λόγω ποσοστά να είναι χαμηλότερα από αυτά που ισχυούν πριν από την προτενόμενή τροποποίηση.

2.7 Τα σχετικά άρθρα του αρχικού νομοσχεδίου που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο έχουν ως ακολούθως:

«2. Το άρθρο 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση των παραγράφων (στ) μέχρι (θ) του εδαφίου (1) αυτού, με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (στ) μέχρι (θ), αντίστοιχα:

«(στ) 23,1%, από το οποίο 8,9% καταβάλλεται από το μισθωτό, 8,9% από τον εργοδότη και 5,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2024,

(ζ) 24,7%, από το οποίο 9,5% καταβάλλεται από το μισθωτό, 9,5% από τον εργοδότη και 5,7% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2029,

(η) 26,4%, από το οποίο 10,2% καταβάλλεται από το μισθωτό, 10,2% από τον εργοδότη και 6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2034,

(θ) 27,7%, από το οποίο 10,7% καταβάλλεται από το μισθωτό, 10,7% από τον εργοδότη και 6,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2039.» και

(β) με την αντικατάσταση των παραγράφων (στ) μέχρι (θ) του εδαφίου (2) αυτού, με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (στ) μέχρι (θ), αντίστοιχα:

«(στ) 23,1%, από το οποίο 4,55% καταβάλλεται από το μισθωτό, 13,25% από τον εργοδότη και 5,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2024,

(ζ) 24,7%, από το οποίο 4,9% καταβάλλεται από το μισθωτό, 14,1% από τον εργοδότη και 5,7% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2029,

(η) 26,4%, από το οποίο 5,35% καταβάλλεται από το μισθωτό, 15,05% από τον εργοδότη και 6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2034,

(θ) 27,7%, από το οποίο 5,6% καταβάλλεται από το μισθωτό, 15,8% από τον εργοδότη και 6,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2039.».

3. Το άρθρο 6 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση των παραγράφων (στ) μέχρι (θ) με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (στ) μέχρι (θ), αντίστοιχα:

«(στ) με 4,45% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2024 μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2028,

(ζ) με 4,8% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2029 μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2033.

(η) με 5,25% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2034 μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2038,

(θ) με 5,5% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2039.».

4. Το άρθρο 12 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση των παραγράφων (Ζ) μέχρι (ι) με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (Ζ) μέχρι (ι), αντίστοιχα:

«(Ζ) 22,1%, από το οποίο 16,8% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2024,

(η) 23,7%, από το οποίο 18% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,7% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2029,

(θ) 25,4%, από το οποίο 19,4% καταβάλλεται από τον ίδιο και 6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2034,

(ι) 26,7%, από το οποίο 20,4% καταβάλλεται από τον ίδιο και 6,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2039.».

5. Το άρθρο 15 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση των παραγράφων (στ) μέχρι (θ) του εδαφίου (1) αυτού, με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (στ) μέχρι (θ), αντίστοιχα:

«(στ) 20%, από το οποίο 15,2% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 4,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2024,

(ζ) 21,6%, από το οποίο 16,4% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 5,2% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2029,

(η) 23,3%, από το οποίο 17,8% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 5,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2034,

(θ) 24,6%, από το οποίο 18,8% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 5,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2039.» και

(β) με την αντικατάσταση των παραγράφων (στ) μέχρι (θ) του εδαφίου (2) αυτού, με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (στ) μέχρι (θ), αντίστοιχα:

«(στ) 23,1%, από το οποίο 17,8% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 5,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2024,

(ζ) 24,7%, από το οποίο 19% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 5,7% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2029,

(η) 26,4%, από το οποίο 20,4% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2034,

(θ) 27,7%, από το οποίο 21,4% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 6,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου 2039.».

2.8 ΜΕ τον ανοπεμπόμενο Νόμο, έχουν αφαιρεθεί εντελώς για ανωτέρω άρθρα 2,3,4, και 5 του προτεινόμενου νομοσχέδιου, έχουν δηλαδή αφαιρεθεί όλες οι διατάξεις που αφορούν σταδιακή αύξηση των εισφορών κατά 1 % μεταξύ των ετών 2024-2034 , αύξηση η οποία βάσει των αποτελεσμάτων της αναλογιστικής μελέτης που έγινε είναι απολύτως αναγκαία για τη διατήρηση της βιωσιμότητας του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2.9 Με βάση τα στοιχεία που κατέχει το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων από αναλογιστική μελέτη που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2017 (που έχει κατατεθεί στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή), οι αλλαγές που ψηφίστηκαν αυξάνουν σημαντικά το κόστος για τα δημόσια οικονομικά καθώς το έλλειμμα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων που θα προκύψει από τη μη αύξηση των εισφορών από το 2024 -2034 κατά 1 % θα μετακυληστεί αναπόφευκτα στον προϋπολογισμό του Κράτους. Ο αναλογιστής του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με σχετικό του σημείωμα (που θα κατατεθεί στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή) ημερομηνίας 17.7.2019 επεσήμανε ότι με βάση τα δεδομένα αυτό τυχόν εφαρμογή του αναπεμφθέντος νόμου θα επηρεάσει αρνητικά και θα θέσει σε κίνδυνο τη μακροχρόνια βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων μεταφέροντας σημαντικά έλλειμμα στον προϋπολογισμό του Κράτους όπως αυτά αναφέρονται στο εν λόγω σημείωμα.

Από το γράφημα 1 προκύπτει η ετήσια διαπόληνη σύνταξης χρείας σε εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2018-2021:

2018: 3,4 εκατομμύρια ευρώ

2019: 6,5 εκατομμύρια ευρώ

2020: 9,7 εκατομμύρια ευρώ

2021: 13 εκατομμύρια ευρώ

Σχετικό επίσης είναι το γράφημα 2 της μελέτης του αναλογιστή που καταδεικνύει τα εξής:

Μέχρι το 2020: συνολικά 10 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2030: συνολικά 51 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2040: συνολικά 109 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2050: συνολικά 190 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2060: συνολικά 303 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2070: συνολικά 481 εκατομμύρια ευρώ

Μέχρι το 2080: συνολικά 689 εκατομμύρια ευρώ

2.11 Να αναφερθεί επίσης ότι ο αναλογιστής του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με επιστολή του ημερομηνίας 2.7.2019 προς τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ενημέρωσε σχετικά με την αναλογιστική έκτιμητη του Πρόεδρο και τα μέλη.

2.12 Το άρθρο 80 του Συντάγματος προβλέπει:

«*80. Το δικαίωμα της υποβολής προτάσεων νόμων ανήκει εις τους βουλευτάς και νομοσχεδίων εις τους υπουργούς.*

Ουδεμία πρότασις νόμου συνεπαγομένη αύξησην των υπό του προϋπολογισμού προβλεπομένων εξόδων δύναται να υποβληθεί υπό βουλευτού.»

2.13 Με βάση την υπόρχουσα για το θέμα νομολογία, το πιο πάνω άρθρο του αναπεμπόμενου Νόμου πληροί το σχετικό κριτήριο της «αναπόφευκτης αύξησης των δαπανών του προϋπολογισμού.»

2.14 Επιπροσθέτως των ανωτέρω, στο κυπριακό Σύνταγμα το πεδίο λειτουργίας των τριών πολιτειακών εξουσιών διαχωρίζεται αυστηρά και δεν μπορεί να αναληφθεί ή να ασκηθεί οποιαδήποτε αρμοδιότητα από οποιαδήποτε από τις τρείς Εξουσίες που δεν αποδίδεται σ' αυτή από το Σύνταγμα ή δεν εμπίπτει στο πεδίο της λειτουργίας της λόγω των εγγενών χαρακτηριστικών της.

2.15 Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και το Υπουργικό Συμβούλιο περιβάλλονται με την εκτελεστική εξουσία (Άρθρα 47, 48 και 54 του Συντάγματος), η Βουλή των Αντιπροσώπων με τη νομοθετική εξουσία (Άρθρο 61 του Συντάγματος) και το Δικαστήριο με τη δικαστική εξουσία.

2.16 Η διαγραφή των πιο πάνω ἀρθρών του συναπευτόμενου Νόμου αποτελεί και παρέμβαση της Βουλής στην εκτελεστική εξουσία αφού στην ουσία επιβάλλει τρόπο ενέργειας της εκτελεστικής εξουσίας στο να αποφασίσει να υπερβεί το ποσό που προϋπολογίζεται. Δηλαδή, ενώ η εκτελεστική εξουσία έχει προβεί σε εμπεριστατωμένη αναλογιστική μελέτη που καταδεικνύει ότι οι σταδιακές αυξήσεις στις εισφορές στο σύνολο τους μία ποσοστιαία μανάδα κατά την περίοδο 2024-2034 αναμένεται να καλύψει πλήρως την πρόσθετη δαπάνη της σύνταξης χηρείας που προκύπτει από την επέκταση του δικαιώματος της σύνταξης σε άντρες που θα καθίστανται δικαιούχοι μετά την 1.1.2018 διασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, η Βουλή έχει αναρρόδια παρέμβαση στον τρόπο άσκησης της εκτελεστικής εξουσίας για τον ορθολογισμό των οικονομικών του Ταμείου.

2.17 Με το Νομοοχέδιο όπως αυτό είχε προταθεί από την Κυβέρνηση, διασφαλιζόταν η σημασιονομική ουδετερότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων στη βάση της αυτοχρηματοδότησης των δαπανών από τις εισφορές στο Ταμείο και, ως εκ τούτου, δεν θα χρειαζόταν η συνεισφορά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για την κάλυψη των ολοιωνδήποτε ελλειμμάτων. Με την τροποποίηση της Βουλής των Αντιπροσώπων και τη διαγραφή των προαναφερθέντων ἀρθρών, οι προβλεπόμενες δαπάνες του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα μπερβαίνουν συστηματικά πλέον τα έσοδα του με συνέπεια την ανάγκη χρηματοδότησης, δλων των προαναφερθέντων ελλειμμάτων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2.18 Η αναπροσαρμογή των ποσοστών εισφοράς των εργαζομένων, των εργοδοτών και του Κράτους ανά 5 χρόνια στη βάση των αποτελεσμάτων αναλογιστικής μελέτης, περιλαμβάνεται ήδη στον βασικό νόμο και, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, τα ποσοστά αυτά αναπροσαρμόζονται και πάλι στη βάση υπάρχουμας αναλογιστικής μελέτης που έχει κατατεθεί στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ούτως ώστε να διατηρείται η δημοσιονομική ουδετερότητα του ταμείου και να μην υπάρχουν ελλείμματα που θα πρέπει να καλυφθούν από τον προϋπολογισμό.

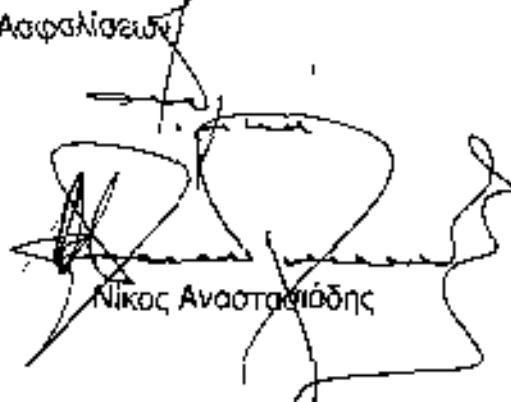

Η διαγραφή των άρθρων αυτών αποτελεί παρέμβαση στην εκτελεστική εξουσία και στον τρόπο εξισορρόπησης των οικονομικών του κράτους και ορθολογιστικής αντιμετώπισης τους.

2.19 Το σχετικό άρθρο του Συντάγματος για την αναπομπή προβλέπει τα κάτωθι:

«52.Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας υποχρεούνται να εκδώσουν διά δημοσιεύσεως εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας εντός δέκα πέντε ημερών από της κοινοποίησεως εις το αντίστοιχον γραφείο αυτών οιονδήποτε νόμου ή απόφασιν της Βουλής των Αντιπροσώπων εκτός εάν εντός της προθεσμίας ταύτης ασκήσωσην, ιδία εκάτερος ή από κοινού αναλόγως της περιπτώσεως το δικαίωμα της αριθμοκυρίας, ως εν άρθρω 50 ορίζεται ή το δικαίωμα αναπομπής, ως εν άρθρω 51 ορίζεται ή το δικαίωμα αναφοράς εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθροις 140 και 141 ορίζεται ή προκειμένου περί του προϋπολογισμού το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθρω 138 ορίζεται».

Με βάση τα προαναφερόμενα, εισηγούμαι όπως η Βουλή των Αντιπροσώπων μη εμμείνει στην απόφαση της, αποδεχόμενη την αναπομπή. Παρακαλείται η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να ακούσει σχετικά με την παρούσα αναπομπή τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και την Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Κακ.: -Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας

-Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

-Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΧΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2010 ΕΩΣ 2018

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός**
1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2019 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους του 2010 έως 2018 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και οι παρόντας βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 2010 έως 2019.
- 2(I) του 2012
- 170(I) του 2012
- 193(I) του 2012
- 106(I) του 2014
- 194(I) του 2014
- 176(I) του 2015
- 1(I) του 2017
- 52(I) του 2017
- 115(I) του 2017
- 132(I) του 2018.

Τροποποίηση του άρθρου 41
του βασικού
νόμου.

(a) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (1) αυτού, με το ακόλουθο νέο εδάφιο :

«(1) Χήρα, η οποία κατά το χρόνο του θανάτου του συζύγου της και/ή χήρος, ο οποίος κατά το χρόνο του θανάτου της συζύγου του συζεύγε με αυτόν/αυτήν συντηρείτο αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από αυτόν/αυτήν, νοούμενου ότι ο/η σύζυγος απεβίωσε κατά ή

μετά την 1η Ιανουαρίου 2018, έχει δικαίωμα σε σύνταξη χηρείας εάν-

- (i) ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και ο/η σύζυγος δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή
- (ii) ο/η σύζυγός είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος σε θεσμοθετημένη σύνταξη ή θα είχε δικαίωμα σε θεσμοθετημένη σύνταξη, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.»

(β) με τη διαγραφή του εδαφίου (2) αυτού:

(γ) με την αντικατάσταση του εδαφίου (4), με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(4) Χήρα ή χήρας που αναγρέχεται εκ νέου σε γάμο ή συνάπτει πολιτική συμβίωση, παύει να έχει δικαίωμα σε σύνταξη χηρείας.» και

(δ) με την αναρίθμηση των εδαφίων (3), (4) και (5) σε (2), (3) και (4), αντίστοιχα.

Τροποποίηση του άρθρου 62 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) αυτού, με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(α) συζεί με την/τον σύζυγό ή την/τον συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η/ο σύζυγος ασκεί συσφαλιστέα απασχόληση δεν λαγίζεται ως εξαρτώμενο πρόσωπο, αναφορικά με δικαιούχους για τους οποίους ως

ουσιώδης χρόνος ορίζεται η περιόδος που αρχίζει κατά τη μετά την 1^η Ιανουαρίου 2013.».

**Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη στο
τέλος αυτού
νέου άρθρου**

101.

4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προθήκη στο τέλος αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Μεταβατική διάταξη. (I) του 2019. 101.-(1) Οποιοδήποτε δικαίωμα σε σύνταξη χρεώσιας υφίστατο βάσει των διστάξεων του άρθρου (I) του 2019, 41 πριν από την έναρξη της ισχύος του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικού) Νόμου του 2019 και αφορά σε θύνατο που επισυνέβη πριν από την 1^η Ιανουαρίου 2018, εξακολουθεί να υφίσταται.

.... (I) του 2019. (2) Χήρος, η σύζυγος του οποίου απεβίωσε κατά τη μετά την 1^η Ιανουαρίου 2018 και πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 2019, έχει δικαίωμα σε υποβιτήλη αίτησης για καταβολή σύνταξης χρεώσης στο διάστημα που αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του εν λόγω Νόμου και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2019:

.... (I) του 2019. Νοείται ότι, αίτηση χήρου, η σύζυγος του οποίου απεβίωσε κατά τη μετά την 1^η Ιανουαρίου 2018 και πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 2019, λογίζεται ως υποβιτηθέσα κατά τον χρόνο του θανάτου της συζύγου αυτού:

Νοείται περαιτέρω ότι, στις ως δινώ περιπτώσεις, η καταβολή σύνταξης χηρείας αρχίζει από τον χρόνο του θανάτου.».

**Τελικό κείμενο ελεγμένο από γραμματέα
(9 Ιουλίου 2019)**

Αρ. ΦαΚ : 23.01.060.117-2019

ΚΧ/ΘΗ

